

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Sanderi Angli Doct. Theol. De Origine Ac
Progressv Schismatis Anglicani Libri Tres ...**

Sander, Nicholas

Coloniæ Agrippinæ, 1610

Mors Francisci Valsingami Regin Secretarij. Cap. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64680](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64680)

Mors Francisci Valsingami Reginae
Secretarij.

CAPVT V.

MOritur circa initium anni Millefimi
Quingentesimi Nonagesimi primi Fran-
ciscus Valsingamus Reginae Secretarius: qui
præter Barbaram quandam ferociam & cru-
delitatem quantus Hæreticus & Calvinianæ
sectæ fautor fuerit, credi omninò non potest.
Vnde authoritate qua pollebat, & gratia qua
apud Reginam valebat, ac deinde etiam Co-
mitis Lecestriæ familiaritate fretus, multa
crudelia & atrocia cõtra Catholicos designa-
uit. Quæ etsi innumera planè ac infinita sunt,
in duabus tamen potissimè rebus Scyticè il-
lius barbaries elucebat. Primum in Semina-
rijs ac Sacerdotibus qui in illis viuebant per-
sequendis. Secundo in discordijs inter Prin-
cipes seminandis, & facibus alienis regnis in-
ijciendis, vt suo quietem & tranquillitatem
adferret. Et quâtum sanè hic odiù contra se-
minaria conceperit ac monstravit, ex ijs satis
superque liquet, quæ ad illa funditus extir-
pandum designare non dubitauit. Primum e-
nim multis apud Christianissimorù Gallorù
Regem egit, quatenus omnes Anglos Catho-
licæ religionis fautores, ac præcipuè eos qui
in Seminario Rhemensi erant, regno suo pro-
scriberet. Quod cum nequicquam se tētans
se videret, rationem quandam inijs, qua inter
ipsam Seminarij iuuentutem dissensiones &
discordias seminaret. Falsus fuit in hoc etiam
suo

suo instituto, siquidem ipsi adolescentes eius astutia & artificio animaduerso in sancto suo proposito confirmati, ex pestilentis viparæ veneno salutarem Theriacam confecerunt. Hanc ille vt rebatur iniuriam indignè ferens Doctori Alano Collegij Rhemensis pro tempore Rectori, toxicum propinauit: credens eam si columnam labefactauisset, ædificium vniuersum extemplò esse ruiturum. Atque ob hanc deinde causam Anglos nonnullos in Galliam Italiamque, crudelissimi sui facinoris executores & ministros ablegauit. Quæ quidem ipse immanitate contentus ratione inijs, aquas & fontes dicti Seminarij veneno inficiendi, vt ita vno haustu omnes vita priuaret. Verum Deus eadem Collegia quæ fundauit conseruare etiam volens, perditissimi hominis conatus & artes vniuersas elusit. Alterum vt diximus Valsingami studium fuit, ignem & funestas faces vicinis & adiacentibus regnis inferre: in qua quidem ille mirum est quam industrius ac diligens esse conseruauerit. Quo enim facilius desiderio suo satisfaceret, facultates & opes suas vniuersas in exploratores, emissarios, & coryceos profunderi non dubitauit, vt ex ijs deinde Catholicorum, hæreticorum, Christianorum, ac infidelium similtates ac concordiam etiã intelligeret. Propter hæc nuncia, quodque Secretarius esset, splendor admodum redditus à Regina habebat: Cui quidem ille omnia ita depingebat, magna vt voluptate quandoque eam perfunderet: Ignaram interim eorum quæ eius animus spectabat & moliebatur.

lieba-

2. Mach. 9.
Euseb. Hist.
l. 3. ca. 28.

liebatur. Donec tandem Valsingamus omni-
bus suis facultatibus, amicorumque etiã for-
tunis absũptis, ac in Reginae seruitio, ac Ca-
tholicorum persecutione dilapidatis, magno
ære alieno oppressus, turpi & horribili in-
stinorum Apostemate laborans, velut aliet
Antiochus aut Maximinus tristem & flagiti-
osam suam vitam consummauit, mortemque
in omnem æternitatem duraturam incho-
auit: Exultãtibz vniuersis Catholicis ac Deo
gratias agentibus quodd ex crudelissimi tyra-
ni manibus illos liberauisset, quoddque eius
morte omnes mortales docuisset, quodd admo-
dum foelicitati temporali nõ confidere, quodd
que caduca, breuia, & momentanea sunt non
semper esse duratura, debeant existimare.

*De Crucibus quæ in Anglia appa-
ruerunt*

CAPVT VI.

1591. Eodem anno 1591. vigesima tertia Aprilis
die, quæ Sancto Gregorio Martyri Angliæ
Patrono sacra est, circa vesperam, in Comi-
tatu Norfolciensi in Angliæ regno sito ma-
gnus in cœlo circulus cum duobus minori-
bus ac trib. in singulis solibus apparuit. Ho-
rum medius reliquis splendidior, collatera-
les suos claritate anteuertebat: tamen si & il-
li tantum lucis diffunderent, quãtum ad no-
ctem illustrandã requirebatur. Inter hos qui
medius erat Sol, paruo circulo ambebarat,
qui Occidentem spectans, maiorem interse-
cabat. Huic deinde maiori circulo minor a-
liis